

РЕШЕНИЕ

№ 23275

гр. София, 07.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 11.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **10332** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК)

Образувано е по жалба на Т. А. Ч., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], против ревизионен акт (РА) № Р-22221124000986-091-001 / 05.07.2027 г., издаден от Началник на сектор, възложил ревизията и главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1317/ 27.09.2024г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДД“ОДОП“) С. при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), с който на осн. чл. 19, ал.2 ДОПК е ангажирана отговорността ѝ за задълженията на „Х. Т. ООД, ЕИК[ЕИК], в общ размер на 139773,50 лв., в т.ч. главница в размер на 108749,25 лев. и лихви – 31024,25 лв.

В жалбата се твърди, че оспореният РА е “незаконосъобразен, неправилен, немотивиран и необоснован, издаден при неправилно и тенденциозно порочно тълкуване на разпоредбите над ДОПК и АПК, материалноправните разпоредби на ТЗ, ЗТРРЮЛНЦ, ЗДДФЛ, КСО, директива 112/2006 на ЕС, НСС, ЗСч и др. актове, регулиращи обществените отношения в областта на данъчното законодателство и други области, съдебната практика на ВАС, ВКС, на съда на ЕС”. Изложени са подробни съображения за неправилно приложение на чл.19, ал. 1 и ал.2 ДОПК. Жалбоподателката счита, че не е налице нейно действие като управител/ съдружник в търговско дружество, с което да е намаляло имуществото на данъчно задълженото лице и по счетоводни данни и счетоводна отчетност дружеството към 14.02.2022г. е разполагало със средства и не е било в неплатежоспособност. Счита, че неправилно в РА е прието, че не са представени документи, след като са били представени първични счетоводни документи. Моли съда да отмени

РА. Претендира направените по делото разноси, съгласно представен списък. Прави възражение за недължимост на претендираното от ответната страна юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в представени писмени бележки.

Ответникът по жалбата - директорът на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Счита, че оспорваният акт е законосъобразен, а жалбата - неоснователна. Моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на делото.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл.160 от ДОПК, прие за установено следното:

Предмет на разглеждане е РА № Р-22221124000986-091-001 / 05.07.2027 г., г., с който са установени задължения на Т. А. Ч., в качеството ѝ на управител на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД, ЕИК[ЕИК], който е връчен електронно на жалбоподателката на 04.07.2024 г. С жалба вх. № 70-00-1396/ 29.07.2024 г. РА е обжалван пред директора на дирекция "ОДОП" – С. при ЦУ на НАП., който го е потвърдил с решение № 1317/ 27.09.2024г., връчено на 2024г. Жалбата до съда е подадена в срока по чл.156, ал.5 ДОПК, чрез директора на дирекция "ОДОП". Ревизионният акт е обжалван в рамките на предвидения за това срок, пред горестоящия в йерархията на приходната администрация орган, който с решението си го е потвърдил изцяло в обжалваната част. Така постановеният от директора на дирекция "ОДОП" - С. резултат и подаването на жалбата в рамките на предвидения за това преклузивен срок, налагат извод за нейната процесуална ДОПУСТИМОСТ.

Обжалваният ревизионен акт е издаден след извършена ревизия, възложена със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221124000986-020-001 от 21.02.2024 г.,, връчена на 01.03.2024 г., по електронен път, издадена от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ГД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01 -849/31.10,2022 г. на директора на ТД на НАП С..

Предметът на ревизията е установяване на отговорност по чл, 19 от ДОПК, в качеството ѝ на управител на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД, за задължения на дружеството за корпоративен данък за 2021 г.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от 01.11.2021 г. до 31.01.2022г.; за данък върху добавената стойност за данъчните периоди от 01.01.2022 г. до 28.02.2022 г.; за вноски за ДОО, здравно осигуряване (ЗО) и универсален пенсионен фонд (УПФ) за осигурители за периодите от 01.10.2021 г. до 31.01.2022 г.

В законоустановения срок е съставен ревизионен доклад (РД) № Р-22221124000986-092-001 от 13.06.2024 г.. Страните не спорят, че е връчен по електронен път на същата дата 13.06.2022 г. на дружеството, което в срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК е депозирало писмено възражение срещу направените в РД констатации. Възражението е прието за процесуално допустимо, но по същество за неоснователно.

Ревизията е приключила с издаване на процесния ревизионен акт № Р-22221124000986-091-001 от 05.07.2024 г., издаден от Т. Б. Г. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Л. Д. П. на длъжност главен инспектор по приходите –ръководител на ревизията, на основание чл.119, ал.2 от ДОПК. Връчен е електронно на 14.07.2024г. С РА на Т. А. Ч. са установени допълнителни задължения в общ размер на 108 749.25 лв. в т. ч. за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от 01.11.2021г. до н31.01.2022г. - 231,18 лв.; за ДДС за данъчните периоди от 01,01.2022 г. до 28.02.2022 г. - 106 799.88 лв.; за вноски за ДОО за

осигурители за периодите от 01.10.2021г. до 31.01.2022г. - 969.84 лв; за ЗО за осигурители за периодите от 01.10.2021 г. до 31.01.2022г. - 510.65 лв. и за УПФ за осигурители за периодите от 01.10.2021 г. до 31.01.2025г. - 237.70 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗДЛТДПДВ) са начислени лихви общо в размер на 31 024.25 лв. в т. ч. за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения - 66.85 лв.; за ДДС -- 30 447.68 лв.; за вноски за ДОО за осигурители - 287,88 лв.; за ЗО за осигурители - 151.28 лв. и за УПФ за осигурители -70.56 лв.

В РА е прие за доказан фактическият състав на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, при който Т. А. Ч., в качеството на управител, е извършила умишлени недобросъвестни действия, свързани с избягване внасянето на дължимите данъци и осигурителни вноски и е отчуждила парични средства, постъпили от клиент на дружеството, като е теглила в брой и превеждала суми по сметка на баща си, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени задълженията. С оглед установеното и на основание чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК е вменена отговорност на управителя за задълженията на "ХОУМ ТАУЪР" ООД, които в хипотезата на ал. 2 са до размера на отчуждените парични средства на дружеството,

На 29.07.2024г., в регламентирания по чл. 152, ал. 1 от ДОПК срок, до директора на дирекция "ОДОП" С. е подадена жалба вх. №70-00-1396, с която Т. А. Ч. оспорва РА № Р-22221124000986-092-001 от 13.06.2024 г.

В решение № 1317/ 27.09.2024г. на директора на дирекция „ОДОП" - С. при ЦУ на НАП е прието за доказано наличието на задължителните предпоставки в чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно жалбоподателката, в качеството си на управител на дружеството, недобросъвестно е извършила плащания в пари от имуществото на задълженото лице, които плащания представляват скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчуждаване на имущество. Вследствие тези действия на Т. Ч. са налице данни за намаляване активите на предприятието, в резултат на което не са погасени задължения за данъци и осигурителни вноски. Решаващият орган е приел и че е налице и причинно-следствената връзка между недобросъвестното разпореждане с активите на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД и несъбираемостта на задълженията на дружеството и е потвърдил РА.

В хода на ревизията е установено, че в през ревизирувания период Т. А. Ч., е упражнявало дейност като управител на „ХОУМ ТАУЪР"ООД с[ЕИК] за периода, включен в обхвата на настоящата ревизия

/01.10.2021г. - 15.02.2022г/. Предметът на дейност на дружеството, съгласно Търговския регистър е покупко-продажба и отдаване под наем на недвижими имот, покупка на стоки или други вещи с цел препродажбата им в първоначален, преработен или обработен вид, продажба на стоки собствено производство, вътрешна и външна търговия, търговско представителство и посредничество, комисионна, спедиционна, превозна и складова дейност, сервизна дейност, както и всяка друга дейност, незабранена от закона, след получаване на съответните разрешения и лицензи, когато такива се изискват по закон.

От справка на вписванията в Търговския регистър е установено, че Т. А. Ч. е вписана като управител на дружеството на 29.11.2017г, като сключва Договор за управление от 22.11.2017г. за управление на дружеството. На 20.11.2018г. Т. А. Ч. е заличена като управител и за управител е вписан С. П. Ч.. На 21.07.2020г. С. П. Ч. е заличен като управител и за управител е вписан К. В. К.. На 05.07.2021г. К. В. К. е заличен като управител и за управител е вписана Т. А. Ч.. На 15.02.2022г. Т. А. Ч. с ЕГН [ЕГН] е заличена и за управител е вписан С. П. Ч.. В хода на ревизията е представен Протокол от общото събрание на „Хоум Тауър"ООД от дата 14.01.2021г. за освобождаването на Т. А. Ч. като управител, нотариално заверен на 14.01.2022г.

Освен справките в Търговския регистър (ТР) в хода на ревизията са извършени насрещни

проверки на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД, „АНИ ДУТО“ ЕООД и А. И. Р., резултатите от които са обективирани със съставените протоколи за извършени насрещни проверки.

От ревизираното лице са представени заверени копия на нотариално заверен протокол от общо събрание на съдружниците на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД от 14.01.2021 г.; съгласие - образец от подпис на управителя С. П. Ч. (дядо на ревизираното лице) с нотариална заверка; приемо-предавателен протокол от 15.02.2022 г., подписан от Т. А. Ч. и С. П. Ч., в качеството им на бивш и настоящ управител на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД; покана до съдружниците за свикване на общо събрание на дружеството.

Извършени са проверки на данни от информационния масив на НАП за осъществени сделки с недвижими имоти, с МПС, размер на общите задължения, свързани лица и др., касаещи както Т. А. Ч., така и „ХОУМ ТАУЪР“ ООД.

Установено е, че жалбоподателката е била управител на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД за периодите от 05.07.2021 г. до 15.02.2022 г. и съдружник (член на органа на управление) в посоченото дружество за периодите от 22.11.2017 г. до настоящия момент, респективно в периодите от обхвата на процесното производство, през който въз основа на подадени декларации са формирани задължения за ДОО, 30. УПФ, ДДС и ДДФЛ. Установено е още, че справката-декларация по ЗДДС за данъчен период м.02.2022 г. е подадена с нейния квалифициран електронен подпис (КЕП), поради което ревизиращите са приели, че е действала при условията на чл. 301 от Търговския закон (ТЗ) и съгласно чл. 19, ад. 12 от ДОПК се смята за търговски пълномощник на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД към посочената дата. От 01.03.2022 г. дружеството не осъществява дейност и подава нулеви справки-декларации по ЗДДС. Установено е също, че към 13.06.2024 г. дружеството има задължения в размер на 221 223,97 лв. за ДДС, корпоративен данък, данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения и задължителни осигурителни вноски (ЗОВ), подробно описани в табличен вид на стр. 6 - 8 в РД.

„ХОУМ ТАУЪР“ ООД е имало образувано изпълнително дело №221175008/2022 г., което било прекратено на основание чл. 225, ал. 1. т. 4 от ДОПК с разпореждане № 0240022-035-0193073/05.04.2024 г. и дългът е бил прекатегоризиран в „несъбираем“.

Според дадените в хода на ревизията писмени обяснения дружеството е сключвало сделки, като е било представлявано от Т. Ч. и адв. А. Ч. и С. Ч. като пълномощници. Декларирано е, че счетоводството на дружеството е било водено от А. Ч. и Т. Ч. по силата на устен договор, както и че първичната и вторична счетоводна документация, касаеща периодите до 31.12.2021 г. се намират при счетоводителя А. И. Р., управител на дружествата „АНДИ КОНСУЛТ 2009“ ЕООД и „А. КОНСУЛТ“ ДЗЗД, която не желала да ги предостави. Според писмените обяснения на А. Р., тя е водила счетоводната отчетност на „ХОУМ ТАУЪР“ ЕООД за периодите от м.01,2018 г. до м.12.2020 г., като е предоставяла услугите си чрез „А. КОНСУЛТ“ ДЗЗД.

От жалбоподателката в хода на ревизията е представено копие на приемо-предавателен протокол от 15.02.2022 г., според който тя е предала в цялост и в оригинал всички търговски, дружествени, първични и вторични счетоводни документи, банкови документи и налични парични средства на каса в размер на 267 485.59 лв., намирайки се при нея. на новия управител С. П. Ч..

За периодите от м.01.2021 г. до м.10.2023 г. включващи ревизираните, Т. Ч., в качеството на управител, съдружник и счетоводител на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД е подавала справки-декларации и отчетни регистри по ЗДДС. както и декларации обр. 1 и обр. 6. Декларираните данъци и осигурителни вноски не са внесени.

Установено е също, че с нотариален акт (НА) №162 от 24.11.2021г. „ХОУМ ТАУЪР“ ООД продава на „ВЕЛИНА ЦВЕТАНОВА 01 “ ЕООД недвижими имоти - апартамент №17, заедно с 4,20% идеални части от общите части на сградата и 2,121 % идеални части от правото на собственост

върху УПИ № 68134.4091.788, с адрес [населено място],[жк], ет. 1; както и гараж № 7, заедно с 0,48% идеални части от общите части на сградата и 0,519 % идеални части от правото на собственост върху същото УПИ и на същия и 4.786% идеални части от ПИ 68134.4091.789 с адрес [населено място], район „М.“,[жк], целият с площ 212 кв. м за сумата от 332 400 евро. Издадена е първа фактура №49/ 02.11.2021г. с ДО-54 176,49 лв. и ДДС- 10 835,30 лв. във връзка с извършено авансово плащане на 27.10.2021 г. Издадени са и ф-ра № 50/03.12.2021г. с ДО-160 156,90 и ДДС-32 031,38 лв. и ф-ра № 51 от 04.01.2022г. с ДО-327 431,50 и ДДС-65 486,31 лв. По ф-ра №49/02.11.2021г. и ф-ра № 50/03.12.2021г. общо дължимо ДДС в размер на 42866,68 лв. е отразено в СД и дневник продажби за м.12.2021г.

Отлагането на задълженията за внасяне е извършено чрез отразяване в Дневник за покупките на фиктивно издадена от „АНН АУТО“ЕООД, ЕИК[ЕИК], ф-ра №2/22.12.2021г. на стойност 205000,00 лв. и ДДС- 41 000,00 лв. като ползваният по нея данъчен кредит приблизително съответства на начисления ДДС по фактура № 49/02.11.2021г. и фактура № 50/03.12.2021г., който е в общ размер на 42 866,68 лв. Към фактура №[ЕГН]/22.12.2021г., издадена от „АНН АУТО“ЕООД, ЕИК[ЕИК] е издадено кредитно известие №[ЕГН]/05.01.2022г. с данъчна основа на стойност -205 000,00 лв. и начислен ДДС-41 000,00 лв. с получател „ХОУМ ТАУЪР“ООД с ЕИК[ЕИК], което е отразено от Т. Ч. в месец януари на 2022г.,

В дневниците за покупки на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД за данъчни периоди м. 12.2021 г. и м.01.2022 г. са отразени съответно фактури №2/22.12.2021 г. с данъчна основа 205 000,00 лв. и ДДС 41 000.00 лв. и №4/05.01.2022 г. с данъчна основа 335000,00 лв. и ДДС 67 000,00 лв., издадени от „АНН АУТО“ ЕООД. Упражненото право на данъчен кредит по посочените фактури приблизително съответства на начисления ДДС по фактурите, издадени във връзка с продажбата на недвижими имоти. Към фактурите, издадени от „АНН АУТО“ ЕООД, са издадени кредитни известия №3/05.01.2022 г. и №5/28.01.2022 г., като същите са отразени от Т. Ч. съответно в данъчните периоди м.01.2022 г. и м.02.2022 г. и по този начин задълженията, като резултат за периода „ДДС за внасяне“, са изместени още с един месец по-късно.

При насрещната проверка на „АНН АУТО“ ЕООД, извършена в хода на ревизията, управителят на дружеството е потвърдил издаването им. Бил сключен устен договор за доставка, но сделката е била развалена по вина на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД, поради отказ на последното да заплати аванс в размер на 50% от стойността на доставката в двуседмичен срок от издаване на фактурата, а впоследствие и отказ да се приключи сделката въобще.

С РА е прието, че издаването на фактурите от „АНИ АУТО“ ЕООД е било без основание - няма плащане и няма доставка, което няма как да не е било известно на Т. Ч., но въпреки това е отразила фактурите в дневниците за покупки на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД именно с цел отлагане и съответно осуетяване на събирането на декларираните данъчни задължения.

При извършен в ревизионното производство анализ на движенията по банковите сметки на дружеството е установено, че Т. Ч. е извършвала тегления на парични суми в брой на каса и АТМ, за които не са посочени основания. Нарездала е и преводи от банковата сметка на дружеството по сметка на адв. А. Ч. с посочено основание „по договор за доверително управление“. Единствените приходи, получени по банков път от „ХОУМ ТАУЪР“ ООД в периода на управление на Т. Ч. са генерирани от продажбата, документирана с НА № 162 от 24.11.2021 г. Същевременно в периодите от 28.10.2021 г. до 15.02.2022 г. са изтеглени и преведени суми в общ размер на 410 295.00 лв.. описани в хронологичен ред на стр. 15 - 16 в РД.

Според писмените обяснения на ревизираното лице дружеството не е разпределяло дивиденди към съдружниците, получени са заеми в общ размер на 120000.00 лв. от

юридическите лица „МАРШАЛ КРЕДИТ ГРУП“ ООД с ЕИК[ЕИК] и „СИ ФИНАНС ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и кредит от „ПОЩЕНСКА БАНКА“ АД в размер на 200 000.00 лв., които са възстановени с част от средствата, преведени от „ВЕЛИНА ЦВЕТАНОВА 01“ ЕООД. Останалите парични средства от продажбата на апартамента са прехвърлени от разплащателната сметка на дружеството по специална сметка на адв. Ч. за доверително управление и са предадени в брой в края на месец февруари и началото на месец март 2022 г. на новия управител С. Ч..

Към 15.02.2022 г. сметките на дружеството са без салда, като последните суми са изтеглени на 02.02.2022г. Не са представени документи, свидетелстващи, че изтеглените средства са изразходвани за покриване разходи на дружеството.

От така установените факти органите по приходите са приели, че при наличие на непогасени публични задължения в особено големи размери Т. А. Ч., в качеството на управител на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД, недобросъвестно е отчуждила средства, които е можело да послужат за погасяване на задълженията на дружеството. Същите са били разходвани от управителя, без да са налице относими счетоводни документи и регистри, които да удостоверяват внасянето им в касата на дружеството и/или погасяването на задължения към доставчици.

Относно тегленето на парични средства в брой и извършените преводи към сметка на адв. А. Ч., в РА е формиран извод, че тези средства представляват скрито разпределение на печалбата, което не е декларирано от „ХОУМ ТАУЪР“ ООД. Органите по приходите са приели, че не е установено, че новият управител на дружеството С. Ч. е получил твърдяната сума и същата е заведена в счетоводството на дружеството, който е и свързано с ревизирания субект физическо лице. В РА е прието също, че жалбоподателката е пречатствала на органите на НАП да съберат задълженията на дружеството, тъй като то не притежава имущество и авоари в банковите си сметки, като същевременно са теглени суми в брой, въз основа на което в РА е направен извод за наличие на причинно-следствена връзка между недобросъвестното му поведение и невъзможността да бъдат събрани установените публични задължения на дружеството.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателката е допусната съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ), заключението по която е прието без възражения от страните. Вещото лице е прегледало и анализирано всички документи към съдебната преписка, въз основа на които изготвило заключение в съответствие със събраната информация и документация, че към дати: 31.12.2021 г., 14.01.2022 г., 31.01.2022 г., 15.02.2022 г. не са изпълнени разпоредбите по чл.607 и чл.608 от ТЗ и „ХОУМ ТАУЪР“ ООД не е било в условията на неплатежоспособност. К. наличност в размер на 267 458.60 лв. надхвърля размера на данъчните задължения по РА № Р-22221124000986-091-001/05.07.2024 г. Към посочените периоди „ХОУМ ТАУЪР“ ООД притежава материални и финансови активи, а предаването на касова наличност в размер на 267 458.60 лв. на 15.02.2022 г. от Т. Ч. на С. Ч., новия управител на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД надхвърля размера на данъчните задължения по РА № Р-22221124000986-091-001/05.07.2024 г. и са достатъчни за покриване на задълженията към НАП на дружеството, ведно с лихвите. При изслушване пред съда вещото лице заявява, че дори и без предадената с приемо-предавателния протокол касова наличност активите на дружеството са достатъчни, за да покрият задълженията.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните, ССЕ и като извърши

цялостна проверка на законосъобразността и обосноваността на оспорения ревизионен акт, намира следното:

Съобразно разпоредбата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл.119, ал.2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл.113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл.120 от ДОПК.

Ревизионното производство е образувано и проведено, съответно ревизионният доклад и ревизионният акт са издадени от компетентни органи в рамките на определените им правомощия.

Ревизионният акт е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР. Валидността на КЕП не е оспорена от жалбоподателя в настоящото съдебно производство.

Спазен е срокът по чл. 109 от ДОПК, ревизионно производство е образувано в рамките на 5- годишния срок.

В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 ДОПК представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективизирана в множество решения на ВАС. В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи. В мотивите на РА са обсъдени доводите и доказателствата представени с възражението на жалбоподателя срещу РД и е изследвания приложението на фактическите състави на чл. 19, ал.1 и ал.2 ДОПК.

Не се установява в хода на ревизионното производство да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в т.ч. И водещи до

ограничаване правото на защита на ревизираното лице, доколкото то е разполагало с възможност да представя доказателства и да дава обяснения в хода на ревизията и след това пред горестоящия административен орган, включително и в производството по обжалване на РА пред съда.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл.119, ал.2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл.113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл.120 от ДОПК.

Относно съответствието с материалния закон съдът намира следното:

С обжалвания в настоящото производство ревизионен акт е ангажирана отговорността на жалбоподателката на основание чл. 19, ал. 1 и ал.2 ДОПК, макар директорът на дирекция "ОДОП" С. да е обсъдил и установил единствено наличието на предпоставките по чл. 19, ал.2 ДОПК, доколкото в РА е прието, че са изпълнени условията по чл. 19 , ал.1 и ал.2 ДОПК, то настоящата инстанция следва да разгледа и двете основания за ангажиране отговорността на жалбоподателката за задълженията на "ХОУМ ТАУЪР"ООД.

С разпоредбата на чл. 19 от ДОПК е създаден особен случай на лична имуществена отговорност на лицата, управляващи задължени за данъци или осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК. Съгласно чл. 19, ал. 1 от ДОПК, който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укриве факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение. Въз основа на посочената нормативна уредба следва извода, че за да бъде реализирана отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК за непогасени задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, е необходимо в условията на кумулативност да са изпълнени следните законово регламентирани материалноправни предпоставки, а именно: 1. Субектът на отговорността да е физическо лице, имащо качеството на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител или търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 към момента, за който са установени публичните задължения; 2. Наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК, 3. Действие - лицето - субект на отговорността, да е укрило факти и обстоятелства, които по закон е било длъжно да обяви пред орган по приходите или публичен изпълнител; В съдебната практика се приема, че действието следва да е извършено преднамерено, т. е. необходимо е виновно поведение и 4. Причинно - следствена връзка между поведението на субекта на отговорността /укриването на факти и обстоятелства/ и невъзможността да бъдат събрани публичните вземания за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. В съдебната практика се говори за т. н. "уникалност" на връзката между поведението на третото лице в укриване на факти и обстоятелства и невъзможността да бъдат събрани задълженията. 5. Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, които е в състояние да покрие съществуващите публични задължения. 6. Граници на отговорността - в резултат на виновното си

поведение лицето отговаря за пълния размер на непогасеното задължение. (Решение № 3447 от 11.03.2019 г. на ВАС по адм. д. № 14466/2018).

По аргумент от чл. 170, ал. 1 от АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК, тежестта на установяване и доказване в съдебното производство на всички елементи от правопораждащия отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК фактически състав, ена органите на приходната администрация, за което на ответника са дадени съответните указания с разпореждане на съда по настоящото дело.

В случая такова главно доказване на всички елементи от фактическия състав не е проведено.

От събраните по делото доказателства в т.ч. и приетото заключение по ССЕ, което съдът кредитира като компетентно и обосновано, се установява, че в процесния период Т. А. Ч. е била съдружник и управител на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД от 05.07.2021 г. до 15.02.2022 г. и съдружник /Член на органа на управление на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД/ за периода от 22.11.2017 г. до 05.07.2024 г. /датата на издаване на ревизионния акт. Заличаването ѝ като управител на дружеството е извършено на 15.02.2022г. Вписването на управителя в Търговския регистър има конститутивно действие, поради което без значение е, че общото събрание, на което е взето решение за освобождаването ѝ като управител е от 14.01.2022г. В това си качество, тя е легитимирана да отговаря по реда на чл. 19 ДОПК за недобросъвестни свои действия довели до неплащане на публични задължения в периода, в който е била управител. Отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК е за лични недобросъвестни действия на конкретно лице, довели до посочения в нормата резултат.

В случая релевантен е моментът на възникване на задълженията, т.е. периодът за който са установени, а не моментът на тяхното установяване. Както е посочено и в ССЕ, Т. А. Ч. е подавала за „ХОУМ ТАУЪР“ ООД с КЕП СД по ЗДДС за периода от м.01.2021 г. до м.02.2022 г, като фактическото подаване е извършено от адв. А. Ч. като счетоводител. Въз основа на заявление вх. № 2203И0066113/10.06.2020 г. по описа на ТД на НАП, с права по ДОПК е адв. А. Ч..

Съгласно чл.89, ал. 1 от ЗДДС, когато е налице резултат за периода — данък за внасяне, регистрираното лице е длъжно да внесе ДДС-то в държавния бюджет в срока за подаване на справка декларация за този данъчен период.

Съгласно чл.125, ал.5 от ЗДДС, декларациите по ал.1 и ал.2 и отчетните регистри по ал.3 се подават до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. Следователно, задължението за плащане за м.01.2022 г. е до 14.02.2022 г., а задължението за плащане за м.02.2022 г. е до 14.03.2022 г. При подаване на декларация № 22111281063/14.02.2022 г. ДДС за м.01.2022 г. на 14.02.2022 г. Т. Ч. е била в болничен отпуск, поради временна нетрудоспособност / от 03.02.2022 г. до 04.03.2022 г./ При подаване на декларация № 22111289744/14.03.2022 г. ДДС за м.02.2022 г. на 14.03.2022 г. Т. Ч. е била заличена като управител на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД на 15.02.2022 г.

За всеки месец в периода 01.10.2021 г. до м.02.2022 г. вкл., задълженията за осигуровки и ЗО по КСО и ЗЗО възникват до 25-то число на всеки календарен месец, следващ месеца, в който е положен трудът. За м.02.2022 г. данъчните задължения за осигуровки по КСО и ЗЗО възникват до 25.03.2022 г. Т. Ч. е управител на дружеството от 05.07.2021 г. до 14.02.2022 г. и съдружник /член на органа на управление на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД/ за периода от г. до 05.07.2024 г. /датата на издаване на РА Т. Ч. в периода от 03.02.2022 г. до 04.03.2022 г. е в болничен отпуск, поради временна нетрудоспособност и не може да

изпълнява длъжността управител на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД. Както е установило и вещото лице месец февруари 2022 г. е извън обхвата на издадения ревизионен акт № Р-22221124000986-091-001/05.07.2024 г.

От събраните по делото доказателства не се установява задълженото лице Т. Ч. да е укрила факти и обстоятелства, които по закон е била длъжна да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител, както и причинно-следствена връзка между токова укриване на факти и обстоятелства и невъзможността да могат да бъдат събрани задължения на дружеството.

Преди всичко следва да се посочи, че отговорността на чл.19, ал.1 ДОПК се отнася до укриване на факти и обстоятелства, свързани със събирането на задълженията на юридическото лице, а не с тяхното установяване. В конкретния случай такова поведение на Т. Ч. не се установява от доказателствата по делото. От констативната част на ревизионния акт е видно, че като форма укриване на факти и обстоятелства по смисъла на закона е посочено обстоятелството, че отговорността на жалбоподателката е ангажирана за подавани Справки декларации по ЗДДС /01.01.2022 г. до 28.02.2022 г./, дневниците за покупки и продажби, декларации обр.1 и 6 /01.10.2021 г. до 31.01.2022 г./. С оглед на фактите и обстоятелствата по делото, не може да бъде приета тезата на ответника, че с подаването на посочените в РД справки-декларации и декларации е налице посоченото укриване. Нито в РД, нито в РА е посочено какви точно факти и обстоятелства е укрила Т. Ч. с подадените декларации.

Според непротиворечивата съдебна практика, за да има укриване и да е налице този законоустановен елемент за ангажиране на отговорност по чл.19 от ДОПК, следва да бъде доказан умисъл от страна на ревизираното лице. Разпоредбата на чл. 19, ал. 1 ДОПК, изисква уникалност на каузалната връзка между поведението на управителя и несъбирането на данъчните задължения на представляваното дружество т. е. твърдяното поведение на управителя следва да е единствената причина за обсъжданата несъбираемост на публичните вземания, което в случая е недоказано. В случая субективната страна на деянието не е установена с допустимите доказателствени средства. Още повече по делото е установено, че документите са подавани с КЕП на жалбоподателката, но от адв. Ч., който е фактическият им подател, както и че за периода са налице данни за лицето, което е реално е подавало справките-декларации по ЗДДС - упълномощен счетоводител, а при подаване на Декларация № 22111281063/14.02.2022 г. ДДС за м.01.2022 г. на 14.02.2022 г. Т. Ч. е била в болничен отпуск, поради временна нетрудоспособност. В случая доказателства за невярно деклариране на обстоятелства в ревизионното производство по установяване на отговорността на жалбоподателя по чл.19 от ДОПК не са събирани. В РА се твърди, че жалбоподателят е декларирал факти и обстоятелства, за които е знаел, че са неверни, но не е посочено какви са те и доказателства в тази връзка не са ангажирани.

Задълженията на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД установени с РА № 22221122001809-091-001/26.01.2023г., който не е влязъл в сила са извън предмета на ангажираната с обжалвания в настоящето производство РА отговорност.

От друга страна, подаването на декларации с неверни данни с цел намаляване на дължимия за внасяне данък или неправомерно ползване на данъчен кредит, е релевантно за установяване задълженията на дружеството. Налице е разлика във фактическите състави, обуславящи отговорността на дружеството за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, от този по чл.19, ал.1 ДОПК, обуславящ

отговорността на управителя му за невъзможността да бъдат събрани задължения на дружеството за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. За прилагането на отговорността по чл.19, ал.1 ДОПК релевантната е връзката между поведението на управителя и несъбирането на вземанията на дружеството, а такава връзка с декларираните данни не е налице. Това укриване на факти е относимо към дължимостта на данъци от дружеството, но не и към събирането им.

От изложеното следва и че не могат да установят причинно-следствената връзка между твърдените укрити факти и обстоятелства при декларирането и невъзможността за събиране на установените данъчни задължения на дружеството. В случая не е доказано, че поведението на управителя е единствената причина за невъзможността на бъдат събрани задължения за данъци.

Изцяло в този смисъл е и практиката на ВАС по сходни дела, изразена в редица решения: напр. решение № 14533 от 24.11.2020 г. на ВАС по адм. д. № 8802/2020 г.; решение № 6250 от 28.05.2020 г. на ВАС по адм. д. № 1412/2020 г.; решение № 3776 от 11.03.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11972/2019 г.; решение № 10929 от 12.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 5156/2019 г.; Решение № 1941 от 21.02.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2927/2021 г., I о.; Решение № 8311 от 20.06.2018 г. на ВАС по адм. д. № 14694/2017 г.; Решение № 5803 от 17.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 1285/2019 г.; Решение № 3776 от 11.03.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11972/2019 г.; Решение № 6250 от 28.05.2020 г. на ВАС по адм. д. № 1412/2020 г.

Нормата на чл. 19, ал. 2 ДОПК определя, че управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Тълкуването на разпоредбата налага извод, че същата има следните елементи на фактическия състав: 1. Субект на отговорността - управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник; 2. Наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК; 3. Извършване на определено действие – а/ извършени плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент; б/ отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; в/ извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице; 4. Действието следва да е извършено недобросъвестно – лицето, което го е извършило, да е знаело за наличието на публични задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски и да е извършило действието с цел намаляване на имуществото на задълженото юридическо лице; 5. Причинно - следствена връзка между извършеното действие, намаляване на

имуществото на задълженото лице и невъзможността да бъдат погасени задължения; 6. Граници на отговорността – отговорността за непогасените задължения по ал. 2 и 3 е до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

Според легалната дефиниция, дадена в § 1, т. 5, бук. "а" от ДР на ЗКПО, скрито разпределение на печалбата са сумите, несвързани с осъществяваната от лицето дейност, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързаните с тях лица.

В разглеждания случай не се спори, че от банковата сметка на дружеството са теглени парични средства от жалбоподателката от АТМ и на каса в брой, както и са превеждани средства по банковата сметка на адв. Ч., баща на жалбоподателката, с който дружеството има сключен договор за доверително управление.

От събраните по делото доказателства в т.ч. и приетото заключение по допуснатата ССЕ се установява, че на 12.11.2021 г. е издадено Удостоверение изх. № 220202100234262/12.11.2021 г. за липса на задължения на дружеството „ХОУМ ТАУЪР“ ООД. На 03.12.2021 г. е внесена сума от „Велина Цветанова 01“ ЕООД по предварителен договор съгласно ф/ра № 0....50/03.12.2021 г. - 192188.26 лв. На 03.12.2021 г. с постъпилото второ плащане по договора за покупко-продажбата на апартамент е погасена първа по ред ипотека в полза на „Юробанк България“ АД върху процесния апартамент, с цел да бъде извършена продажбата му. Наличен е НА за учредяване на договорна ипотека върху недвижими имоти № 28, том II, рег. № 1692, дело № 1212017 г. (стр.252 от Приложение № 2 от делото). На 06.12.2021 г. е погасен кредитът в размер на 176 673.00 лв. На 04.01.2022 г. е заличена вписана първа ипотека. На 06.01.2022 г. - внесена сума от „Велина Цветанова 01“ ЕООД - финално плащане, съгласно Ф/ра № 0....51/01.01.2022 г. 329917,84 лв. След погасяване на кредитите на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД, останалите парични средства от продажбата на апартамента са прехвърлени от разплащателната сметка на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД по специална сметка на адв. Ч., открита за доверително управление. В периода м.02.2022 г. - м.03.2022 г. са предадени суми в кеш на новия управител - С. Ч.. На 15.02.2022 г. Т. Ч. предава на С. Ч. банковите документи на дружеството и паричните средства налични в касата на дружеството в размер на 267 485.59 лв., въз основа на подписан от двете страни приемо-предавателен протокол за предаване на търговска и счетоводна документация на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД и касова наличност в размер на 267 485.59 лв.

Предаването на сумите на новия управител се установява от представения приемо-предавателен протокол, които не е оспорен от ответника. Макар да не обвързва съда с материална доказателствена сила, като частен документ съставлява доказателство, че изявленията в него са направени от посочените лица и следва да се ценят с оглед на останалите доказателства по делото.

Фактът на парично плащане от имуществото на дружеството, представляващо скрито разпределение на печалба, не е доказан по делото. Този факт подлежи на пълно и главно доказване от страна на органите по приходите при издаването на ревизионния акт по чл. 21, ал. 1 ДОПК. В случая се установява, че сумите платени на адв. Ч. са по специална доверителна сметка по чл. 39 от Закона за адвокатурата, в който изрично е посочено в ал. 1, че сумите по клиентската сметка не са част от имуществото на адвоката. По делото не са налице доказателства, че сумите преведени от банковата

сметка на дружеството е изплатена или разпределена под каквато и да било форма в полза на жалбоподателката и/или баща ѝ. Само поради факта, че сумата по банковата сметка на дружеството не е налична към момента на образуваното изпълнително производство, не може да се приеме, че е извършено скрито разпределение на печалба в полза на управителя на дружеството. Това не следва и единствено от факта, че Т. Ч. е била лицето, което като управител с правомощия по чл. 142 от ТЗ, е отговаряло за разпореждането с парични средства на дружеството. (В този смисъл Решение № 2909 от 4.03.2021 г. на ВАС по адм. д. № 10179/2020 г., I о., решение № 159/5.01.2018 г. на ВАС, първо отделение, по адм. дело № 5292/2017 г. и др.)

На следващо място от ССЕ се установява, че дружеството е разполагало с имущество. Към дати: 31.12.2021 г., 14.01.2022 г., 31.01.2022 г., 15.02.2022 г. не са изпълнени разпоредбите по чл.607 и чл.608 от ТЗ и „ХОУМ ТАУЪР“ ООД не е било в условията на неплатежоспособност. Касовата наличност в размер на 267 458.60 лв. надхвърля размера на данъчните задължения по РА № Р-22221124000986-091-001/ 05.07.2024 г., а дори и ако не се кредитира представеният приемо-предавателен протокол, дружеството е разполагало с достатъчно активи, с които да покрие задълженията, което се установява от писмените доказателства по делото и заявлението на вещото лице, направени при изслушването му п пред съда. При наличието на имущество на задълженото юридическо лице, което покрива задълженията му, преди ангажирането на отговорност по чл. 19 ДОПК на управителя, обезпечението и принудителното изпълнение е следвало да се насочат първо към това имущество. Ревизионният акт е издаден в нарушение на чл. 20 ДОПК, което е самостоятелно основание за неговата незаконосъобразност. Като е приел противното и е отхвърлил жалбата, съдът е постановил неправилно решение, което следва да се отмени и вместо него да се постанови друго за отмяна на ревизионния акт. Следователно, изводите на органите по приходите, че дружеството не разполага с активи са необосновани, противоречат на събраните по делото доказателства и са довели до неправилно приложение на материалния закон, поради което РА като незаконосъобразен следва да бъде отменен. В този смисъл и практиката на ВАС - Решение № 6721 от 19.06.2025 г. на ВАС по адм. д. № 3768/2025 г., I о., Решение № 3268 от 6.04.2022 г. на ВАС по адм. д. № 7388/2021 г., I о са изтеглени преди 05.04.2024г.

С оглед на изложеното, съдът намира, че не е доказана и пряка причинна връзка. Причинно-следствената връзка представлява обусловеността на несъбираемостта на публичните задължения от действията на управителя.. В практиката на ВАС без противоречие се приема, че съставът на чл.19 от ДОПК изисква уникалност на каузалната връзка между поведението на субекта на отговорността и несъбирането на данъчните задължения на дружеството, от чиито управител се търси вземането. Деянието в тази хипотеза има две възможни проявни форми – действие или бездействие; тоест следва да е налице волево поведение на субекта, което цели пряко укриването на проявените факти и обстоятелства от приходната администрация, като лицето съзнава, че с неговото поведение води до невъзможността да се събират публични задължения.

По изложените съображения, жалбата е основателна, а РА, поправен с РАПРА, като незаконосъобразен следва да бъде отменен.

Предвид изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия разноски по

делото в общ размер на 10750,94 лв., както следва: 10,00 лв. – платена държавна такса; 500 лв. - платен депозит за вещо лице по ССЕ – 10240,94 лв. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.1, т.3 от ЗА, съгласно договор за правна защита и съдействие от 11.10.2024 г. в размер по чл. 7 ал. 2, т. 5, вр. чл. 8 от Наредбата за възнаграждения за адвокатска работа и материалния интерес по делото.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София - град, LXV състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. А. Ч., ЕГН [ЕГН], от [населено място], ревизионен акт № Р-22221124000986-091-001 / 05.07.2027 г., издаден от Началник на сектор, възложил ревизията и главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1317/ 27.09.2024г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДД“ОДОП“) С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с който на основание чл. 19, ал.2 ДОПК е ангажирана отговорността ѝ за задълженията на „Х. Т. ООД, ЕИК[ЕИК], в общ размер на 139773,50 лв., в т.ч. главница в размер на 108749,25 лев. и лихви – 31024,25 лв.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на Т. А. Ч., ЕГН [ЕГН], от [населено място], разноски по делото в размер на 10750,94 (десет хиляди седемстотин и петдесет лева и деветдесет и четири ст.) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението, че е изготвено.

Съдия: